

N:o 101.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten för tygarbetaren vid Karlsborgs tygstation Johan Fredrik Johansson; gifven Stockholms slott den 18 mars 1910.

Under åberopande af bilagda utdrag ur protokollet öfver landtförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå Riksdagen medgifva,

att tygarbetaren vid Karlsborgs tygstation Johan Fredrik Johansson må från och med månaden näst efter den, under hvilken han entledigas från sin anställning såsom maskinist vid tygstationen, å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af trehundra kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts,
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

O. B. Malm.

*Utdrag af protokollet öfver landtförsvarsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet
å Stockholms slott den 18 mars 1910.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve TAUBE,
Statsråden: PETERSSON,
 HEDERSTIERNA,
 SWARTZ,
 grefve HAMILTON,
 grefve EHRENSVÄRD,
 MALM,
 LINDSTRÖM,
 NYLANDER,
 von SYDOW.

Departementschefen, statsrådet Malm, anförde härefter:

»Tygarbetaren vid tygstationen å Karlsborg Johan Fredrik Johansson har i skrifvelse till tygmästaren därstädes anhållit att, då han på grund af vacklande hälsa hade svårt att längre sköta sin plats, han måtte komma i åtnjutande af en årlig pension å 600 kronor.

Johansson är född den 11 april 1845 och sålunda i det närmaste 65 år gammal. Han har alltsedan den 1 september 1888 genom kontrakt på 3 månaders uppsägning varit anställd såsom maskinist vid tygstationen å Karlsborg samt härunder ådagalagt plikttrohet och samvetsgrannhet äfvensom visat mycken duglighet. Under de 13 första åren, han innehade platsen, åtnjöt han, förutom fri bostad, månadslön med 60 kronor i månaden för förmiddagsarbete jämte 30 å 35 öre i timpenning för eftermiddags- och öfvertidsarbete. Från och med 1902 års början har han haft 75 kronor i månaden i lön samt 40 å 60 öre i

timmen för eftermiddags- och öfvertidsarbete, i följd hvaraf hans aflöning under de sista åren uppgått till i medeltal 1,519 kronor 66 öre för år.

Enligt *läkarbetyg* lider Johansson af kroniskt bröstlidande och allmän svaghet, så att hans arbetsförmåga måste anses i högsta grad nedsatt.

Tygmästaren har tillstyrkt framställningen samt anført, att Johansson oakadt ett sparsamt och nyktert lefnadssätt ej kunnat göra några besparingar för ålderdomen, detta i all synnerhet som vid hans hustrus år 1892 timade frånfälle fyra af barnen voro minderåriga och de två yngsta alltjämt äro delvis beroende af faderns hjälp. När Johansson erhöle afsked från sin befattning, ägde han ej några medel till sitt uppehälle och kunde, enligt egen uppgift, ej påräkna någon hjälp af de äldsta barnen. Dessutom förbjöde honom hans sjukdom att efter erhållet afsked sysselsätta sig med sådant arbete, hvarigenom han skulle kunna försörja sig. Ansträngande arbete förorsakade hos honom lungblödning.

Arméförvaltningen har i likhet med tygmästaren ansett billigt, att Johansson beredes någon hjälp till lifsuppehälle genom pension, då hans anställning vid tygstationen på grund af sjuklighet och nedsatta arbetskrafter upphörde. Beträffande beloppet funne arméförvaltningen en grund för bestämmandet däraf i det förhållande, att 1907 års Riksdag uppå nådig proposition (n:r 7) beviljat extra tygarbetaren vid Kristianstads tygstation Nils Nilsson Lord, som på grund af hög ålder och minskad arbetskraft icke längre kunde kvarstå i tjänsten, en årlig pension af 500 kronor. Som Johansson kunde anses jämställd med Lord, borde samma pensionsbelopp tillerkännas Johansson. Arméförvaltningen ville därför hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes i nådig proposition föreslå Riksdagen att å allmänna indragningsstaten bevilja Johansson en årlig pension af 500 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken han blefve entledigad från sin anställning såsom maskinist vid tygstationen.

På grund af hvad i ärendet upplysts och då det af arméförvaltningen föreslagna pensionsbeloppet med hänsyn till den af Johansson åtnjutna aflöning och hans tjänstetid vid tygstationen finge anses väl afvägdt, har *statskontoret* uti infordradt underdånigt utlåtande hemställt om bifall till den af arméförvaltningen gjorda framställningen.

I likhet med myndigheterna anser jag Johansson böra tillerkännas pension å allmänna indragningsstaten. Hvad däremot angår pensionsbeloppet, kan jag icke dela arméförvaltningens uppfattning, att Johansson bör jämställas med extra tygarbetaren Lord. Johansson, som icke någon-

sin haft fast anställning vid armén, har blott 65 lefnads- och 22 tjänstår, under det att Lord, som fyllt 74 år, först varit artillerist under 31 år och därefter under lika lång tid som nu Johansson varit tygarbetare utan fast anställning. Enligt min mening bör Johansson i afseende på pensionsbeloppet jämnställas med fortifikationsarbetarna, hvilka icke pläga tillerkännas mera än 300 kronor i pension.

Med anledning af hvad jag sålunda anført, får jag hemställa, det Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva,

att tygarbetaren vid Karlsborgs tygstation Johan Fredrik Johansson må från och med månaden näst efter den, hvarunder han entledigas från sin anställning såsom maskinist vid tygstationen, å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af trehundra kronor.»

Till denna departementschefens, af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna nådigt bifall; och skulle till Riksdagen aflåtas proposition af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

Erik von Horn.